

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914207315
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914207315.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku, dieťa rodičov: matka B. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom L. U. č. X., t. č. P., J. a otec P. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom L. U. č. XXX, zastúpený advokátom Mgr. Michalom Mydlom, so sídlom J. XXXX/XX, XXX XX P. o nariadenie predbežného opatrenia vo veci odovzdania dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov, v konaní o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 9P/78/2014-6 zo dňa 31. októbra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa otec domáhal zverenia maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov podľa § 76 ods. 1 písm. b/O.s.p.

V dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný, nakoľko nebola zistená žiadna ujma bezprostredne hroziaca maloletej E., ktorá by vyžadovala okamžitý zásah súdu. Konkrétna forma starostlivosti o maloleté dieťa na čas do rozvodu môže byť predmetom posudzovania vo veci samej. Aj keď medzi rodičmi existujú nezhody v otázke výchovy maloletej, styk otca s dieťaťom nie je nijako obmedzovaný, dokonca podľa matkiných tvrdení táto presviedča dcéru, aby sa stretávala s otcom.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že sa návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie. Zdôraznil, že pre nariadenie predbežného opatrenia v danej veci nebolo potrebné preukázať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, postačovalo, že to odôvodňovali potreby maloletého dieťaťa. Matka nedokáže dcéru zabezpečiť pravidelným režimom, a to z dôvodu jej zamestnania. Je to práve matka, ktorá narušila pokojný stav a odsťahovala sa zo spoločnej domácnosti.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom

rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o predbežnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Je nutné zdôrazniť, že predbežné opatrenie je dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným či porušeným právnym pomerom účastníkov dovedy, kým títo nepodajú návrh na začatie konania, alebo kým súd svojím meritorným rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu. Výrok predbežného opatrenia má zabrániť vzniku a rozširovaniu škody, inej ujmy alebo zhoršovaniu právnej pozície dotknutého účastníka do tej miery, že sa mu oplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

Predbežné opatrenie je najtypickejší zabezpečovací prostriedok civilného procesu, uplatňuje sa v činnosti súdu pred začatím konania, ale aj v konaní o veci samej. Ide o provizórnu úpravu pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej.

Dokazovanie v konaní o vydanie predbežného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 120 ods. 1 O.s.p.), pričom súd je povinný s nimi postupovať v úzkej súčinnosti. V konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, sa v plnej miere uplatňuje vyhľadávacia zásada, ktorá ukladá súdu so zreteľom na všetky zistené skutočnosti v prípade potreby vykonať aj zisťovania nenavrnuté účastníkmi (§ 120 ods. 2 O.s.p.). Zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného predbežného opatrenia.

Predmetom aktuálneho konania bolo rozhodovanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa otec domáhal predbežného zverenia maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti. V návrhu poukazoval na skutočnosť, že po opustení spoločnej domácnosti matkou, sa rodičia na styku s dieťaťom vedeli dohodnúť, neskôr však vznikli problémy, keďže matka prestala rešpektovať pôvodnú dohodu o striedavej starostlivosti.

Krajský súd na základe návrhu a tvrdení prezentovaných otcom uzavrel, že podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia splnené neboli. Z doteraz ustáleného skutkového stavu nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že maloletá E. je ohrozená na zdraví, psychickom či fyzickom alebo že by jej hrozila iná nenapraviteľná ujma. V konaní nebol predložený žiaden dôkaz, z ktorého by bolo nutné vyvodiť potrebu okamžitej úpravy právnych pomerov účastníkov konania, resp. že by bolo v záujme maloletého dieťaťa vykonať zásah požadovaný odvolateľom.

Predbežným opatrením mal podľa návrhu súd vykonať zabezpečenie právnej pozície dieťaťa, ktorého výchova mala byť ohrozená. V danom štádiu konania (pri zjednodušenom dokazovaní a berúc do úvahy aj krátky čas určený na rozhodnutie) nevidel ani krajský súd dôvod na postup podľa § 76 ods. 1 písm. b/ O.s.p., pretože otcom tvrdené skutočnosti o potrebe okamžitej zásahu do právnych pomerov účastníkov neboli osvedčené. Pokiaľ stretnutia otca s dieťaťom prebiehajú a matka v zásade nebráni otcovi, aby s dcérou pravidelne trávil čas, niet podkladu na postup podľa § 74 a nasl. O.s.p.

Na základe popísaných úvah, keď tu nebola zistená potreba dočasnej úpravy právnych vzťahov účastníkov navrhovaným predbežným opatrením, rozhodol krajský súd spôsobom vyjadreným vo výroku tohto rozhodnutia.

Na záver tiež dodáva, že aktuálnym rozhodnutím sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a nijako ho nemôže ovplyvniť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých je v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. konaním, ktoré možno začať i bez návrhu, preto rozhodol krajský súd o trovách odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.